

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Люксембург) на 12 май 2010 г. — Xuan-Mai Tran/Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

(Дело C-239/10)

(2010/C 209/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Xuan-Mai Tran

Ответник: Landsbanki Luxembourg SA в ликвидация

Преюдициални въпроси

- Трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че се прилагат при прекратяване на дейността вследствие на обявяване в несъстоятелност на работодателя или постановяване на съдебно решение за прекратяване и ликвидация на работодателя — кредитно дружество, поради неплатежоспособност на основание член 61.(1), букви а) и б) от изменения Закон за финансовия сектор от 5 април 1993 г., като за тези случаи на прекратяване на дейността националният закон предвижда прекратяване с незабавно действие на трудовия договор?
- При утвърдителен отговор на този въпрос, трябва ли членове 1, 2 и 3 от Директива 98/59/ЕО да се тълкуват в смисъл, че синдикът или ликвидаторът е приравнен на работодател, който е съставил план за колективни уволнения и е в състояние да осъществи за тази цел посочените в членове 2 и 3 от директивата действия и да извърши уволненията (дело C-323/08, точки 39, 40 и 41)⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 95.

⁽²⁾ Решение от 10 декември 2009 г. по дело Rodríguez Mayorg и др., все още непубликувано в Сборника.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 17 май 2010 г. — ENEL Produzione SpA/Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Дело C-242/10)

(2010/C 209/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENEL Produzione SpA

Ответник: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Преюдициални въпроси

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 54/2003 национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Комисията, налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при определени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която вознаграждението по тези оферти не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не се определят в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“.

Иск, предявен на 18 май 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-243/10)

(2010/C 209/34)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Grespan и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в определените срокове всички необходими мерки за премахване на схемата за държавни помощи, обявена за неправомерна и за несъвместима с вътрешния пазар с Решение на Комисията от 2 юли 2008 година относно схема за държавна помощ C 1/04 (ex NN 158/03 и CP 15/2003): неправилно използване на мярка за помощ N 272/98, Регионален закон № 9 от 1998 г. (нотифицирано под номер C(2008) 2997), публикувано в ОВ L 302 от 13 ноември 2008 г., стр. 9, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от посоченото решение и от ДФЕС;

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Решение 2008/854 обявява за несъвместима схемата за помощи, произтичаща от административно решение (*deliberazione*) на Област Сардиния № 33/6 от 27 юли 2000 г. във връзка с член 2 от Регионален закон № 9 от 11 март 1998 г., доколкото тя разрешава предоставянето на помощи, които нямат стимулиращ ефект. Вследствие на това с него се разпорежда възстановяване на предоставените по силата на посочената схема помощи (вж.членове 2—4).
2. Изобилната кореспонденция, разменена между италианските власти и Комисията след нотифицирането на Решение 2008/854, сочи, че почти две години след приемане на посоченото решение, италианските власти все още не са събрали незаконно предоставените и несъвместими помощи по силата на тази схема, нито лихвите по тях. Следователно е очевидно, че прилаганите национални процедури не са дали възможност за „незабавно и ефективно“ възстановяване; следователно Италия не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 3 от Решение 2008/854.
3. Освен това се оказва, че нито една от поисканите информации не е предоставена от италианските власти в определения в член 4, параграф 1 от Решение 2008/854 срок. Следователно се налага изводът, че Италия не се е съобразила с член 4 от решението.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (представител: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galiè Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени Решение на Общия съд от 4 март 2010 г. по дело T-407/06,

— да отмени Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета ⁽¹⁾ за налагане на окончателно антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китай и Виетнам, доколкото този регламент засяга жалбоподателя, и

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя както в настоящото производство по обжалване, така и в производството по дело T-407/06 пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че Комисията е можела законосъобразно съгласно член 17, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки